

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/766/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203734
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614203734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom X. E., O. XXX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Jančim, so sídlom X. S., A. XXX, proti odporkyňi S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, právne zastúpenej advokátom Mgr. Martinom Bauerom, so sídlom X. S., M. K. XXX/X, o zaplatenie 562,50 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/150/2014-43 zo dňa 18. septembra 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh navrhovateľa, keď vychádzal zo záveru, že ním uplatňovaný nárok je v rozpore s dobrými mravmi. Konštatoval, že medzi účastníkmi (bývalými manželmi) došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej BSM) tak, že odporkyňa sa zaviazala za účelom vyrovnania hodnoty podielu zaniknutého BSM zaplatiť navrhovateľovi 2.250 eur (4 krát po 562,50 eur). Dotknutá suma mala byť pritom navrhovateľom použitá na zaplatenie splátok mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru poskytnutého účastníkom Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s.; t.j. spoločného dlhu. Obe strany sporu potvrdili, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi (prvé) dve splátky - spolu 1.125 eur - v lehotách určených v dohode, avšak navrhovateľ si svoju povinnosť vyplývajúcu z predmetnej dohody (použiť peniaze na úhradu splátok spoločného dlhu) nespĺnil.

Okresný súd zdôraznil, že dohoda o vyporiadaní BSM nemá účinky voči tretím osobám, teda ani voči veriteľovi, ktorý sa domáhal úhrady svojej pohľadávky v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 7C/273/2013. V označenom konaní bola obom účastníkmi (tohto konania) spolu s ručiteľom Z. G. uložená solidárna povinnosť zaplatiť Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., 6.185,26 eur s príslušenstvom. Pokiaľ navrhovateľ porušil vyššie uvedenú zmluvnú povinnosť - uhrádzať splátky spoločného dlhu, hoci za tým účelom prijal od odporkyne plnenie, keď zároveň odporkyňa bola následne na rovnaké plnenie zaviazaná právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím - v prípade vyhovenia aktuálnemu nároku navrhovateľa by nastala situácia, že by odporkyňa musela plniť opätovne. Následne okresný súd konštatoval, že za popísaných okolností konanie navrhovateľa, resp. ním uplatnený nárok, nemôže požívať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Obč. zák.).

Súčasne uviedol/dodal, že v zmysle dohody o vyporiadaní BSM sú jej strany v postavení veriteľa a dlžníka, teda navrhovateľ je oprávnený na prijatie sumy 2.250 eur, a zároveň povinný vyplatiť spoločný dlh, a odporkyňa je povinná zaplatiť 2.250 eur s tým, že spoločný dlh na seba preberá navrhovateľ. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude vyhovené. Nesúhlasil s analogickou aplikáciou § 560 Obč. zák. na zmluvný vzťah účastníkov založený dohodou o vyporiadaní BSM, keďže (práve) princípom zmluvy je ustáliť v nej vôľu účastníkov. Navrhovateľ aj odporkyňa sú preto viazaní výlučne obsahom dohody o vyporiadaní BSM a plnenia z nej vyplývajúce nie sú vzájomne podmienenými.

Odvolať ďalej poukazoval na čl. VI. bod 6.3. predmetnej dohody, v zmysle ktorého pre prípad neplnenia jeho zmluvnej povinnosti bol/je povinný nahradiť odporkyňu vzniknutú škodu. Zároveň mal za to, že (naopak) konanie odporkyne možno považovať za rozporné s dobrými mravmi, lebo prestala plniť svoje povinnosti vyplývajúce z dohody o vyporiadaní BSM.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že až do doručenia žaloby Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., o zaplatenie 6.754,67 eur s príslušenstvom si zmluvné povinnosti vyplývajúce z dohody o vyporiadaní BSM riadne plnila. Bol to navrhovateľ, kto porušil svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať splátky úveru. Odporkyňa zdôraznila, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že finančné prostriedky, ktoré navrhovateľovi uhradila vo výške 1.125 eur, boli primárne určené na splácanie predmetného úveru. V rozpore s tým však navrhovateľ použil tieto finančné prostriedky na úhradu vlastných (výlučných) záväzkov/dlhov. Odporkyňou uhradené splátky pritom postačovali na šesťmesačnú úhradu úverových splátok; keby ich navrhovateľ riadne splácal, nedošlo by k zosplatneniu predmetného úveru. Odporkyňa sa tiež stotožnila s kvalifikáciou zmluvného vzťahu účastníkov ako synalagmatického záväzkového vzťahu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasného použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolať súd považuje za plne primerané posúdenie uplatňovaného nároku prostredníctvom jeho (ne)súladu s dobrými mravmi.

Navrhovateľ výslovne (v úvodnom vyjadrení na pojednávaní dňa 28.8.2014) potvrdil, že platby (splátky) poskytnuté mu odporkyňou titulom dohody o vyporiadaní BSM mal použiť na splácanie dlhu účastníkov voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Rovnako jednoznačne vypovedal o tom, že tento svoj záväzok zo vzájomnej dohody s odporkyňou (a tiež celkovo záväzok voči stavebnej sporiteľni) takmer vôbec neplnil. Zákonitým dôsledkom uvedeného bolo iniciovanie súdneho konania dotknutou spoločnosťou/veriteľom a v konečnom dôsledku uloženie povinnosti účastníkom (a aj ručiteľovi) zaplatiť predmetný záväzok. Z daného pohľadu je preto v celom rozsahu opodstatnený záver okresného súdu, že odporkyňa by fakticky dvakrát plnila „tú istú“ svoju povinnosť. Po prvýkrát by ju plnila navrhovateľovi, čím by však vo vzťahu k veriteľovi (Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.) nijako neznižila „svoj“ dlh a naďalej by bola povinná tento - bez ohľadu na plnenie poskytnuté navrhovateľovi - uhradiť. Rozpor navrhovateľom uplatňovaného práva s dobrými mravmi ešte znásobuje fakt, že odporkyňa vo vzťahu k prvým dvom platbám už takáto duplicita plnenia zaťažuje. Vo vzťahu k Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., sa totiž nemôže efektívne brániť tým, že na dotknutý dlh už plnila (rozhodne nie nezanedbateľnú sumu 1.125 eur) navrhovateľovi, ktorý však v rozpore s výslovným zmluvným dojednaním použil predmetné sumy (namiesto splátok úveru) pre vlastnú potrebu; na splatenie jeho iných osobných dlžôb.

Zodpovedá pritom časovým súvislostiam prípadu tvrdenie odporkyne o prerušení úhrady splátok navrhovateľovi v zmysle dohody o vyporiadaní BSM (neuhradenie tretej splátky vo výške 562,50 eur s lehotou splatnosti najneskôr 28.2.2014) podmienenom dorúčením žaloby Prvej stavebnej sporiteľne, a.s.. Teda získaním kvalifikovanej vedomosti o tom, že navrhovateľ nespláca označenému veriteľovi úvery, hoci ona v zmysle vzájomnej dohody navrhovateľovi finančné prostriedky na to určené dovtedy riadne uhrádzala.

Rozpor uplatňovaného nároku s dobrými mravmi je principiálneho charakteru a nič na ňom nemení oprávnenie odporkyne požadovať voči navrhovateľovi (v zmysle dohody o vyporiadaní BSM) náhradu škody za to, že neplnil svoju zmluvnú povinnosť splácať mimoriadny medziúver a stavebný úver. Navyše, predmetný argument predložil navrhovateľ až v odvolacom konaní. Odvolací súd v danej spojitosti poukazuje na povinnosť účastníkov sporového konania označiť všetky skutočnosti do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie (§ 120 ods. 4 O.s.p.); o čom bol navrhovateľ riadne poučený. Nadväzne v zmysle § 205a O.s.p. na dané tvrdenia nemožno v aktuálnom štádiu (ani teoreticky) prihladať. Napokon, vzhľadom na vyjadrenia samotného navrhovateľa ohľadne jeho majetkovej situácie

je otázne, či by bol reálne spôsobilý nahradíť odporkyni škodu, ktorá jej vznikla neplnením povinnosti navrhovateľa splácať mimoriadny medziúver a stavebný úver.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku síce cituje ustanovenie § 560 Obč. zák., ale dotknutá právna norma nie je základom jeho rozhodnutia, resp. nevyvodzuje z nej žiadne bezprostredné konzekvencie relevantné pre meritórne rozhodnutie. Jednoznačne rozhodujúcim dôvodom nepriznania navrhovateľovi uplatňovaného nároku je jeho rozpor s dobrými mravmi. V tomto smere teda odvolateľ vytýka okresnému súdu záver/y, ktorý/é ani nevyslovil.

Neobstojí tiež argumentácia navrhovateľa, že (naopak) konanie odporkyne je nesúladne s dobrými mravmi, pretože (ona) porušila povinnosti vyplývajúce jej z dohody o vypořiadaní BSM. Ak za meradlo porušenia dobrých mravov sa má (v zmysle výkladu - minimálne - naznačovaného odvolateľom) považovať porušenie zmluvnej povinnosti, tak aj v danom nazeraní to bol navrhovateľ, kto ako prvý riadne (resp. vôbec) neplnil svoje povinnosti odvodené od dohody o vypořiadaní BSM.

Z iných (než rozoberaných) dôvodov navrhovateľ nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa nenamietal. Odvolací súd je v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v lehote zákonom stanovenej na podanie tohto opravného prostriedku. Z titulu ich neopodstatnenosti krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd v rámci rozhodovania o celkových trovách konania (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.